Pamięć pastelowa — Anastazja Sorpiszewska

Dziadek patrzył w okno
Siadał przy ogniu
Chodził polami

Kochał kwiaty które przynosiłam
i tak sobie powolutku znikał

Zostawały błękitnoszare oczy

Musiałam czytać jadać bez słowa
Wieczorami pozostać w pastelowym domu
Układać porcelanę
Nakarmić psy
Obmyć twarz w milczeniu

A dziś śniłam o pocałunkach
Widziałam białe czoło
Upięte włosy

Wracam z kwiatami

W odległych konstelacjach błękitnieją oddechy
Jestem tymi którzy patrzyli na mnie
odchodząc

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelakiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Anastazja Sorpiszewska, dodano 03.12.2014 04:56

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.